

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

7. Qualiter professio, & loci sanctitudo excitare habent religiosum, vt sit in spiritualibus exercitiis ferauens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](#)

C A P V T VII.

Legitur in Ecclesiaste: Si quid voulisti Deo, ne moreris reddere; displicet enim ei iniudicis & stulta promissis. Vehementer ad recte & feruenter in religione viuendum, votis astrinximur solenniter promissio. Firmiter quippe tenendum est per omne votum ritè promissum vountes ad sui teneri obseruationē. Et vt Doctorum quidam asserunt, magis obligat votum quam iuramentum. itaq; qui promissum transgreditur votum, mortaliter peccat: & grauius quam transgressor iuramenti secundū sanctum Thomā Secunda secundæ. Quid igitur fratres, pmisimus nisi per labores & exercitare operam, vt ad virtutis veniamus perfectionem? à quo conatu qui recedit, voti transgressor reputandus est: sicut ē cōtra fecundū Bernardū, quandiu indefessum proficiendi suū, ingentemq; ad altiora anterioraq; contum habuerimus, non voti fractores deputemur, etiam si crebrius ceciderimus. Habent igitur hoc desideriū, & debita & ordinata exercitia explentes, quod promisimus persoluamus & quod nobis promissum est obtinebimus. Sumamus à seculi hominibus exemplū, qui ad promissa violare perhorrescunt, vt captivi dimissi redditum pollicentes, promiso tempore redeant: quamuis se acriter cruciando agnoscant. Incitat nos quoq; ad feruorem, loci digni-

tas. Vtinam attentè aduerteremus quām graui-
ter offendunt illi, qui tepide & remisse in mona-
sterio viuunt. De quibus dicit Propheta Hiere-
mias: Quid est quòd dilect⁹ meus in domo mea
fecit scelera multa? Grauissimè quidē peccant
qui huiusmodi sunt, multipli ratione,

PRIMO propter religionis sublimitatē, quam
transgrediuntur mentientes, cùm quod Deo
promiserunt, non soluunt.

SECUNDO propter loci sanctitatem, secund⁹
illud Esaïæ: In terra sanctorum iniqua gessit: &
non videbit gloriam Dei, & secūdum illud Hie-
remiæ: Contaminasti terram sanctam meam.

TERTIO, propter temporis opportunitatem,
quam habet in monasterio ad sancte viuēdum.
Valde tamen est dolendū, quia mens nostra du-
ra & ad malum prona manna fastidiens, appetit
manducare cæpas quæ suos edentes ad lachry-
mas cogunt.

QVARTO, propter bonorum societatem: nam
qui inter bonos malus est, similis est Iudæ inter
discipulos domini: & sicut Sathā inter filios Dei.

QVINTO, propter Dei liberalitatem, ei neces-
saria prouidentis, proditor siquidem deputand⁹
est, qui contra dominum suum ei necessaria ad-
ministrantem pugnat. nam & canis suos con-
suevit amare beneficos.

SEXTO, propter votū & professionē: quæ mul-
tū peccatū aggrauant, non enim leuis putāda est
culpa, vt q̄ se primo Deo obtulit, ab eo discedens
se offerat diabolo: & sic mētiatur Spiritui sancto.

SEPTIMO, quia qui in monasterio male viuit,
vnius boni locum occupat.

OCTAVO, quia præsumit illos actus exercere ad quos non est idoneus. nam præsumit astare in conspectu Dei, & alia plura huiusmodi.

NONO, quia non timet illas grauissimas penas, quibus legimus fuisse punitos, qui in locis sacris aliqua crima perpetrarunt.

DECIMO & vltimo, quia non timet dannum quæ incurrit: nam perdit omnia religionis bona, & fit expers bonorum religiosorum, & comparatur blasphemо latroni: quia de cruce clastri descendit ad crucem inferni. Et concludens vos admoneo, ut si quis vestrum se torpere senserit, cum Bernardo dicat: Cur torpes? cur dafidia anima tebescis? non sunt condignæ passiones huius temporis ad culpam præteritam quæ remittitur, & ad gratiam præsentem quæ immittitur: & ad futuram gloriam quæ promittitur: euigila anima mea quia magna sunt quæ promisimus: sed maiora sunt quæ nobis promittuntur. Compleamus ista ô anima mea & suspiremus ad illa. Attende, quia delectatio peccati breuis est, & poena perpetua parvus labor virtutis, & gloria infinita, vocatio multorum & pauci electi omnium remuneratio: quidam ad gloriam, & alij ad poenam sine fine. Vigil igitur frater in tuis exercitijs: & tempore orationis statuto post vigilias ne dormias: quia non putas hora vocaberis. Et attende quia vigilant dici beatos.

HACTENVS diximus, quām sit necessariū ad spiritualem profectū consortium bonorū, & de studio spiritualiū exercitiorū, & de eorum fructibus

Etibus, si sint certa & ordinata; & de eorum conditionibus, qui in eis sunt exercitandi: & de exercitorum moderamine: & de his quæ in nobis sanctum ferorem excitant. Restat nunc ut dicamus & disponamus qualiter religiosus debet exercitari secundum illas præmemoratas tres vias scilicet Purgatiuam, Illuminatiuam, & Vniuersitatiuam: ut per earundem exercitium & per orationem & contemplationem valeat gradatim ad optatum finem peruenire, scilicet animam Deo uire secundum illud Pauli: Qui adhæret Deo, vius spiritus est: & hoc à sanctis dicitur ad veram sapientiam pertingere.

*QVOD SPIRITALIA EXERCITIA
habere debent certas & determinatas materias,
tempora, & horas.*

CAPVT VIII.

Spiritalium diuersitate ciborum vti debet religiosus. Experientia namque nouimus, quod quantumcunque aliquibus cibus sit delectabilis, si quotidie sumatur, interdum parit fastidium: & appetit homo alios cibos quamuis non ita sapidos. Et si cui apponuntur diuersi cibi, tanto plus & audius ex eis sumit, quanto in eorum singulis nouum experitur saporem. Similiter & deuotus religiosus cum ad orandum accedit spiritualium varietas epularū sibi quaerenda est. Non enim mediocriter laborare credenda sunt caput, pectus, & vniuersa corporis membra: cum anima ignitis desideriis in cœlum conatur ascendere. Vnde variis meditatio-